

Επίσκοπος Μπουκόμπας: Ήμουν και εγώ εκεί πριν 30 χρόνια στην Αλβανία

/ Γνώμες

του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Μπουκόμπας και Δυτικής Τανζανίας κ. Χρυσοστόμου

Ήταν μεγάλη ή εϋνοια, αγάπη και εύλογία του Τρισαγίου Θεού, ή γνωριμία μου με τον σημερινό Αρχιεπίσκοπο Αλβανίας Αναστάσιο στά φοιτητικά χρόνια. Μιά γνωριμία σταθμός, πού σφράγισε τήν μετέπειτα ιερατική μου ζωή.

Ή συνάντηση στό δρόμο τής ζωής μου έγινε μέ τόν τότε Επίσκοπο Ανδρούσης στό μάθημα τής Θρησκευολογίας στίς καινούργιες αίθουσες τής Θεολογικής Σχολής Αθηνών στά Ίλίσια, όπου σπούδαζα (1977-1981). Κυρίως όμως

σφυρηλατήθηκε ή γνωριμία μας μέ τήν έργασία στό μάθημα, πού μου άνέθεσε **«ΟΙ ΜΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ ΣΤΟ ΛΕΚΑΝΟΠΕΔΙΟ ΑΤΤΙΚΗΣ»**. Ή έργασία αúτ ή από μιά όλιγοσέλιδη έργασία έξελεήχθηκε σέ συστηματική έρευνα γιά τίς Ίνδουϊστικές καί Βουδιστικές παραθρησκευτικές όμάδες, πού δροΰσαν τότε στήν Έλλάδα. Έπρεπε νά συμμετέχω στίς συγκεντρώσεις τους, στίς μεγάλες έκδηλώσεις τους, γιά νά μαζεύω στοιχεΐα γιά τά πρόσωπα, τήν διδασκαλία, τίς δράσεις, τίς διασυνδέσεις μέ όμάδες του έξωτερικοΰ, μέσα από βιβλία, φυλλάδια καί μετά από προσωπική παρατήρηση.

Όλα αúτά έγιναν μέ τήν καθοδήγηση του Αρχ. Αναστασίου στίς συναντήσεις στή Σχολή καί στό σπίτι του στό Ψυχικό.

Τότε γνωρίσθηκα καί μέ τόν μακαριστό π. Αντώνιο Άλεβιζόπουλο, από τόν όποΐο έπαιρνα στοιχεΐα γιά τίς όμάδες αúτές, πολύτιμες γιά τήν έρευνα μου. Ή έρευνα αúτ ή χάραξε τήν πορεία μου στό ποιμαντικό έργο τής Έκκλησίας, γνώστης αúτου του άντικειμένου. Ός κληρικός άνέλαβα έντεταλμένος γιά θέματα αίρέσεων καί παραθρησκείας στήν Μητρόπολη Ίερισσοΰ επί 38 χρόνια, μέλος τής Συνοδικής Έπιτροπής επί τών Αίρέσεων τής Ίεράς Συνόδου επί 8 χρόνια καί τελικά πρόεδρος τής Π.Ε.Γ., διάδοχος του π. Αντωνίου γιά 6 χρόνια. Μέ βοήθησε δέ στήν άντιμετώπιση του Βουδιστικοΰ κέντρου στό Χολομώντα, αúτ ή έμπειρία, πού μου προσέφερε ή σοφή διάκριση του Αρχ. Αναστασίου.

Άλλος σταθμός στήν συνάντηση μέ τόν Αρχ. Αναστάσιο ήταν ή συχνή συμμετοχή στίς ιεραποστολικές όμιλίες του κυρίως στό «ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ». Ήδη είχα μαθητεία επί έπταετία στήν ιεραποστολή, πού τελικά μέ κέρδισε, κοντά στόν μακαριστό Μητροπ. Φλωρίνης Αύγουστΐνο. Ή γνωριμία μου μέ τόν Άγιο Κοσμά τόν Αίτωλό ήταν καθοριστική καί γιά τήν έσωτερική καί γιά τήν έξωτερική ιεραποστολή.

Ή προσωπική φιλία μου από τό 1974 μέ τόν ιεραπόστολο του Κογκό παπα-Κοσμά Γρηγοριάτη, ή άφυπνιστική όμιλία του π. Άμφιλοχίου Τσούκου στή Ριζάρειο Έκκλησιαστική Σχολή τό 1975 καί ή χειραγώγηση μου από τόν Αρχ. Αναστάσιο στά μονοπάτια τής Έξωτερικής Ίεραποστολής σφράγισαν τήν ιερατική μου πορεία καί τελικά μέ όδήγησαν από τήν Έσωτερική στήν Έξωτερική Ίεραποστολή, γιά δέκα χρόνια στό Κογκό (2009-2019) καί έδω καί 2 χρόνια στήν Τανζανία!

Στή συνέχεια είχα τήν εύλογία νά βρεθω στήν Έκκλησία τής Άλβανίας, μετά από

πρόσκληση του Αρχ. Αναστασίου και να υπηρετήσω κάτω από την καθοδήγηση του. Η συνάντηση έγινε στα Γιάννενα, στο Μετόχι του Σινᾶ, και απ'έκει μπήκαμε στις 23 Δεκεμβρίου 1991 στο Αργυρόκαστρο. Λειτουργήσαμε στο Ναό τῶν Ταξιάρχων, ὅπου έγινε ἡ πρώτη μεγάλη ζημιὰ. Ἀνεγκέφαλοι νέοι φιλοβορειηπειρώτικης ὀργάνωσης μοίρασαν, μέσα στο Ναό, χάρτες Αὐτονομίας τῆς Βορείου Ἡπείρου. Αὐτό τό γεγονός μου τό φόρτωσαν οἱ Ἀλβανοί ὕστερα ἀπό δύο χρόνια στις πλάτες μου, ὅταν έγινε ἡ ἀπέλαση μου!

Ὁ Αρχ. Αναστάσιος τότε μου ἀνέθεσε γιά Χριστούγεννα στή Χειμάρρα, μέ τήν ὁποία ἀπό τότε συνδέθηκα ἰδιαίτερα. Στο Αργυρόκαστρο ἔμεινε ὁ π. Παγκράτιος Προύσαλης καί ὁ π. Χρυσόστομος Ρουμελιώτης, στούς δέ Ἀγίους Σαράντα πῆγε ὁ π. Πολύκαρπος Κοροβέσης.

Μετά ἕνα μήνα ἱεραποστολικῆς ἐργασίας στήν Χειμάρρα, ἐπέστρεψα στήν Μητρόπολη Ἱερισσοῦ, ὅπου ἀπό τό 1990 ἦμουν Πρωτοσύγκελλος.

Τό Φεβρουάριο τοῦ 1992 ὁ Αρχ. Αναστάσιος ἐπεσκέφθηκε στήν Ἀθήνα τήν Ἱερά Σύνοδο, ὅπου ἦταν Συνοδικός ὁ Δεσπότης μου Ἱερισσοῦ Νικόδημος, ἀπό τόν ὁποῖον μέ ζήτησε νά μέ πάρει μέ ἀπόσπαση γιά τήν Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας. Θυμᾶμαι τό τηλεφώνημα πού μου ἔκαναν μέσα ἀπό τή Σύνοδο. Ἡ ἀπάντησή μου ἦταν ἄμεση.

Στις 1 Ἀπριλίου 1992 μπῆκα στήν Ἀλβανία. Ἐγκαταστάθηκα στο Αργυρόκαστρο, ὅπου ἀνέλαβα Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος. Ταυτόχρονα Δευτέρα μέχρι Παρασκευή δίδασκα στο Θεολογικό Σεμινάριο Δυρραχίου Λειτουργική καί Ποιμαντική.

Τέλος Ἰουνίου ἦμασταν μέ τόν Αρχ. Αναστάσιο στούς Δρυμάδες τῆς Χειμάρρας γιά ὀλιγοήμερη ξεκούραση, ὅταν στις 24/6 εἰδοποιηθήκαμε ἀπό τό Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως νά πᾶμε στα Τίρανα, διότι θά γίνουν ἐκλογές Ἐπισκόπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας.

Ἐκεῖ στα Τίρανα ἔζησα κοντά στόν Αρχ. Αναστάσιο βῆμα πρὸς βῆμα τόν αἱμάτινο ἀγῶνα του γιά τήν διάσωση τῆς Ἐκκλησίας ἀπό λάθη ἡμετέρων καί τήν ἐχθρότητα τῶν ἀλλοθρήσκων. Ὁ Αρχ. Αναστάσιος πλήρωνε τά λάθη ἄλλων, πού τόν ὑποτιμοῦσαν συστηματικά γιά θέματα τῆς Ἐκκλησίας, πού ἡγεῖτο. Ἐπαιρναν ἀποφάσεις γιά κεῖνον καί τήν Ἐκκλησία του, χωρίς τήν δική του γνώμη. Ἄν δέν ἦταν ὁ Αρχ. Αναστάσιος δέν νομίζω, ὅτι ἄλλοι θά ἐνεργοῦσαν μέ τήν διάκριση, τή σοφία, τήν ἀποφασιστικότητα καί τήν ἐξυπνάδα τοῦ Αρχ. Αναστασίου.

Κι ὅμως ὑπάρχουν στήν Ἑλλάδα ἀνεγκέφαλοι, στενοκέφαλοι καί κακόψυχοι, πού παντοῦ βλέπουν προδότες. Αὐτοί πού δέν ἔχουν φέρει μιά ψυχή στο Χριστό. Αὐτοί

τόλμησαν νά κατηγορήσουν αυτόν τόν Ίεράρχη! Νά κατηγορήσουν ποιόν; Ἐκεῖνον πού διπλασίασε τό ὀρθόδοξο ποίμνιο στήν Ἀλβανία!

Θυμάμαι, ὅταν περιμέναμε τίς ἀποφάσεις τῆς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου.

Μοῦ λέει:

-Στά γόνατα καί προσευχή στό δωμάτιο σου!

Τότε ἦλθε στό πρῶτο τηλεφώνημα ἀπό τήν Κων/πόλη.

Ἡ πρώτη εἶδηση, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας ὁ Ἀναστάσιος.

Ὅταν τόν συγχάρηκαν γιά τήν ἐκλογή του, τότε ἐκεῖνος ἀπάντησε:

-Ποιά συγχαρητήρια, μοῦ λέτε, τή στιγμή πού βιώνω τήν ἀγωνία τῆς Γεθσημανῆ!

Μοῦ λέει τότε:

-Πάλι στά γόνατα! Τώρα περιμένουμε τά εὐχάριστα γιά σένα!

Δυστυχῶς στό τηλέφωνο πού ἀκολούθησε, ἀκούσαμε τά δυσάρεστα νέα, πού ταλαιπώρησαν μιά δεκαετία τήν Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας. Περίμενε μέ πολύ ἀγωνία καί ἤλπιζε ὁ Ἀρχ. Ἀναστάσιος καί ὁ Δεσπότης μου Νικόδημος, ὅτι θά γινόταν ἡ ἐκλογή μου στό Ἀργυρόκαστρο. Δυστυχῶς οἱ σαρκοφάγοι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πόνεσαν τήν ἤδη αἵματοβαμμένη Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας.

Γιά ἓνα μῆνα περάσαμε μιά πολύ δύσκολη κατάσταση, μέ τήν κυβέρνηση τῆς Ἀλβανίας νά ἀρνεῖται νά δεχθεῖ τίς ἐκλογές τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τριῶν Ἀρχιερέων. Πήγαιναν καί ἔρχονταν οἱ Ἀρχιερεῖς ἀπό τό Φανάρι, γιά νά πείσουν τούς Ἀλβανούς, νά δεχθοῦν τίς ἀποφάσεις τῆς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Κων/πόλεως.

Τελικά δέχθηκαν μόνο τόν Ἀναστάσιο γιά Ἀρχιεπίσκοπο Ἀλβανίας καί ὀρίσθηκε γιά τίς 2 Αὐγούστου ἡ ἐνθρόνιση.

Στις 2 Αυγούστου 1992 ήμασταν στό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου γιά τήν ἐνθρόνιση τοῦ Ἀναστασίου ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας. Χιλιάδες οἱ Ὁρθόδοξοι ἀπό κάθε γωνιά τῆς Ἀλβανίας καί ἐπικρατοῦσε μεγάλη χαρά.

Τήν ὥρα τῆς ἐνθρονήσεως, ὅμως ἀκοῦμε κάποιες φωνές. Δέν ξεχωρίζαμε τί ἔλεγαν. Καταλάβαμε, ὅτι εἶναι ἐχθρικές, ἀπό τίς γροθιές πού σήκωναν στόν ἀέρα. Δέν καταλαβαίναμε τί γινόταν!

Τελικά, μέσα στό πανζουρλισμό, διακρίναμε τίς φωνές αὐτῶν πού ὕψωναν τίς γροθιές καί φώναζαν:

-Yast Anastasi, δηλ. ἔξω Ἀναστάσιε.

Καταλάβαμε, ὅτι ἦταν ἐχθρικοί πρὸς τόν Ἀρχ. Ἀναστάσιο. Δέν ξέραμε ποιοι εἶναι. Ὑποθέταμε, ὅτι εἶναι οἱ φανατικοί τοῦ Kombi, ἐθνικιστικοῦ κόμματος. Τελικά ἦταν οἱ φανατικοί Βλάχοι χειραγωγούμενοι ἀπό τήν Ρουμανία, ἡ ὁποία προσπαθοῦσε νά ἐπιβάλλει τούς Βλάχους τῆς Ἀλβανίας ρουμανική συνείδηση.

Γίνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἐνθρονήσεως, παρόντων τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Πατριαρχείου Φιλαδελφείας Μελίτωνος καί Πέργης Εὐαγγέλου. Ὅμως ὁ Ἀρχ. Ἀναστάσιος δέν ἐκφώνησε τόν ἐνθρονιστήριο λόγο του στό Ναό, ἀλλά στό ξενοδοχεῖο «TIRANA», ὅπου προσφέρθηκε ἡ δεξίωση.

Τί καταστάσεις βιώσαμε! Δέν περιγράφονται!

Καί μπροστά σ'ὅλα αὐτά ὁ Ἀρχ. Ἀναστάσιος στεκόταν σάν δωρική κολώνα. Ἀτενίζοντας στό Σταυρό τοῦ Κυρίου, μέ βαθειά πίστη, καρδιακή προσευχή καί ἀπόφαση μαρτυρίας καί μαρτυρίου!

Αὐτήν εἰκόνα τοῦ Ἀρχ. Ἀναστασίου τήν ξαναεῖδα στά δικά μου γεγονότα στίς 24-25 Ἰουνίου 1993, ὅταν ἔγινε ἡ ἀπέλαση μου ἀπό τό Ἀργυρόκαστρο.

Ἦταν παρών, ὅταν οἱ Ἀλβανοί ἀστυνομικοί μοῦ ζήτησαν νά ἐγκαταλείψω τήν χώρα.

Στήν δακρυσμένη παράκληση μου:

-Φύγετε, Μακαριώτατε, δέν θέλω νά πάθετε ζημιά.

Ὁ Ἀρχ. Ἀναστάσιος μέ μιά γλυκειά ἀποφασιστικότητα μοῦ ἀπαντοῦσε:

-Τί, λές Χρυσόστομε, τώρα νά σέ ἐγκαταλείψω!

Ἀπευθυνόμενος στούς ἀστυνομικούς φώναξε:

-Ὁ π. Χρυσόστομος εἶναι κληρικός τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας. Ἐγώ εἶμαι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας, ἀπό μένα ζητεῖστε, αὐτό πού θέλετε!

Ἦταν ὁ πρῶτος πού μέ τηλεφώνησε στίς 12 Ἰανουαρίου 2022, ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς μου στήν Ἐπισκοπή Μπουκόμπας, γιά νά μοῦ εὐχηθεῖ.

Μιά πορεία 48 χρόνων, πού ξεκίνησε τό 1974 στήν Ἀθήνα, συνεχίσθηκε 1991-1993 στήν Ἀλβανία, ἐπαναβεβαιώθηκε τό 2012 στήν Τανζανία.

Τώρα!

Περπατῶ στούς δρόμους, πού ἄνοιξε ἀπό τό 1964 ὁ Ἀρχ. Ἀναστάσιος, στήν Τανζανία!

Πατῶ στά ἴχνη, πού ἄφησε ὁ Ἀρχ. Ἀναστάσιος στήν Ἀνατολική Ἀφρική.

Ἀκολουθῶ τίς ἱεραποστολικές ὁδηγίες τοῦ ἀφυπνιστή τῆς Ὁρθόδοξης ἱεραποστολῆς, τοῦ Ἀρχ. Ἀναστασίου.

Ἡ εὐλογία καί ἡ εὐνοία τοῦ Θεοῦ ἦταν μεγάλη! Δόξα σοι Κύριε!

